

ACC. N:R M. 8380: 1-3.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *J. Aug. Persson*
Härad: *Torna* Adress: *St. Gv. bröd. g. 13, Lund*
Söcken: *Lunds stad* Berättat av: *Byggn. S. Nilsson, Lund*
Uppteckningsår: *1942.* Född år *1859* i *Lilla Uppåkra.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Historien från Lund. s. 1-3.

Skriv endast på denna sida!

"Judearnes konung" och byggmästare Stenberg, samt kungen
i Lund, roliga och sannad berättelser.

Byggmästare Stenberg i Lund var en enis och knepig gubbe,
en gång så blef han instämnd till rätten för försummad ren-
ställning af gatorna mitt för sina hus, men då svarade han:
Kan det vada nogare med minas gator än andras, de äro ju
ändå mycket sköttare än mina, he bara på gatorna och i "nya
stan" hur där ser ut, där är de ju oförklarade med komög öfver
allt, där är ju en här som de kallar för "judearnes konung" och
hans koer de skiter ner gatorna där var hunda da, men han blir
ändå inte stämnd för detta.

Men är det som de kalla så se de där bergmästare Pipa, ty
dit var ju han som de kalla för judearnes konung.

Ja det vill jag inte säga, svara där Stenberg.

Men säger jag att ni skall säga det, och svara på mina
frågor hade bli bergmästaren.

När jag blir särskilt instämnd för den saken så skall jag
nog säga det men inte nu, ty det här är ju inte till denna sak.

svarade nu Stenberg, och det blef då skratt i råditugan.

Så var bergmästare Ripa sedan många år ovän med stadsensmästare König, så hade då König en stor svart hund som han kallade för Ripa, för att ret-a bergmästaren.

Och när så König var ute och gick i staden så var alltid hunden med och sprang en bit före, fick på König syn på bergmästaren så kallade han alltid på hunden och klappade sig på ena knät och skrek, Ripa, Ripa, Ripa, men då blef bergmästaren rent rasande, så for han öfver gatan bort till König och fråga honom vad han menade med det att han alltid skulle kalla på honom så fort han såg honom.

Jag ^{har} väl lof att kalla på min hund utan att bergmästaren skall lägga sig i det, han heter ju Ripa så då König.

Men han gett er lof att ge hunden mitt namn då så då bergmästaren, det är ju oförsäkadt.

Det behöfver jag ju inte fråga någon efter heller så då König, där står heller ingenting om de i lagen heller, bergmästaren kan ju se efter. Detta är nu många år sedan.

En gång så var kung Oskar kommen till Lund, och då blef han uppvaktad af stadsfullmäktige och där vi ju kung ibland dem, och skulle de ju presentera sig alla för honom ju så sade då kung: ja en majestä, ja är kung i Lund, a sa då kungen, ja är kung i Stockholm.

Jag trodde inte att det var när kung i en sådan liten stad som Lund sade då kungen, och skrattade.

Men då blef kung utskrädd den gången, och det glädde visst borgmästaren och många andra också.

Men om det nu var samma borgmästare då, eller det var hans efterträdare det vet jag ju inte.

Därför så fick han namnet "kungen i Lund" efter den dagen, ty han hade ju själv kallat sig så.

Han var ju född tysk och visste inte att kung de betydde kung på svenska heller.

Ja det är ju nog så gott när man inte är språkklåd.

Borgmästaren kallades för "Judearnes konung" därför att han hade sålt byggnadstexter till judar där den s. k. nya stan är.